

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
--	-----------------------------------

Práce: bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil: PhDr. Jaromír Murgaš, CSc.

Práci předložila: Veronika Králová

Název práce: Hypnóza a její vliv na tělesné a duševní funkce člověka

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce je, podle autorky, „poukázat na to, jaké nemalé léčebné přínosy nám hypnóza již přinesla, a zároveň dát ke zvážení, jak velkolepé výsledky by mohla ještě poskytnout...“. Fakticky práce prostě pojednává o hypnóze, popisuje různé aspekty metody. Přínosy také uvádí, ale ne nějak odborně, spíše informativně. Čili v jistém smyslu je cíl splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce není náročná. Literatura je relativně přijatelná, asi dvacet šest titulů, z toho jeden zřejmě „okultní“ a jeden cizojazyčný; a pak různé další. Práce s literaturou je ale kompilační. Přitom obsahuje místa, kde je alespoň správně kombinováno i více zdrojů najednou, nicméně převážně se opírá o výpisy či parafráze či citace Kratochvíla (platí ovšem, že ten je u nás na hypnózu zřejmě největším odborníkem). Někdy autorka také referuje o jiných autorech *z něj – ale přitom „bez něj“*: tj. uvádí stanoviska autorů, jak je vybrala v Kratochvílovi, ale jako kdyby je představovala ona sama (viz zejména na str. 35!; ale i str. 36, 38 aj.)! Jen přitom aspoň správně odkazuje na Kratochvíla, čímž prozrazuje neznalost postupu, ne však nic horšího. Někde však z Kratochvíla (aj.) autorka vykládaný motiv referuje a cituje i několik stran za sebou (str. 19-25, zejména ale na str. 32-38 !!; podobně ze Zíky na str. 14-18 aj.). Počáteční výklady práce se pak také dost podobají čtyři roky staré práci Z. Láskové o hypnóze, což má zřejmě logiku v tom, že se prostě jedná o úvodní výklady o hypnóze podle stejných vzorů. Nová autorka se ale měla o předchůdce zajímat a měla svou práci jasně odlišit. V pozdější části textu se práce rozchází, přičemž Králová sleduje vztah paměti a hypnózy a problém posthypnotické amnézie. Jenže bohužel prakticky z jednoho zdroje - Kratochvíla - a je to skoro jen přepis (viz výše uvedené str. 32-38).

Na začátku práce je sice pokus vymezit pojem hypnózy, avšak, stejně jako celý další text, je vymezení je trochu „rozostřené“ proudícím pokračováním výkladu; není to zde tedy nějak teoreticky nebo důsledněji pojaté vymezení, které by charakterizovalo práci teoretičtěji. (Podobně je to později u vymezení sugesce na str. 29.) Toto povědomí o potřebě ujasnění pojmů lze u studentky ocenit. Je však dílčí. Tak třeba důležitý pojem nevědomí už vymežován není, takže se dokonce v textu vyskytne, že „naše nevědomí dokáže zahojit ránu“ (str. 39) a „všelijaké nemoci lidé získávají kvůli svým podvědomím představám“ (tamtéž, tj. str. 39, cit. přesně) – což jsou tvrzení, která by se kritičtěji autor(ka) měl(a) zároveň pokusit vhodně upřesnit, interpretovat, rozebrat (a ovšem opravit) apod.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Práce v zásadě splňuje požadované formální náležitosti, jsou v ní pouze specifické druhy gramatických chyb (čárky ve větách, ale celkem málo případů; ale opakovaně chyba i/y ve 4. pádě („zneužít klientovi důvěry“ na str. 13 a stejný případ tamtéž ještě dvakrát; pak i na asi dvou dalších stránkách – např. „Riedovi“ na str. 44). Stylistika je jinak celkem dobrá a není to zřejmě jen zásluha zpracovávaných předloh, ale i autorky. Výrazy jako „více uvolněný“ či „u pár jednotlivců“ se v textu vyskytují, leč málo, tedy spíše pod míru dnes obvyklou. Místně se

autorka dopouští také zde specifické chyby, zejména v úvodu, ale vzácně i dále, a to když do autorského plurálu zahrne i čtenáře („si vysvětlíme“, „se seznámíme“ str. 7 apod. dále, str. 44). Do textu dobře nezapadají pasáže, kde autorka na str. 32-35 relativně podrobně přepisuje z Kratochvíla výklad o metodologii výzkumu amnézie po sugesci. Celá práce je poněkud poslepovaná, nejednotná, nesledující myšlenku, problém, výklad.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Autorka zřejmě prací pro sebe získala obecnější formu přehledu o vyhlédnutém tématu a s chutí a svým způsobem jej podala docela pěkně, avšak nevyrovnaně. Místy to není odborná práce (vypisované pasáže), místy se odborný přístup zdá objevovat – např. na str. 29; jinde však zřejmě pochází jen z přepisování předloh (viz třeba str. 28). Specifický přínos práce by mohl spočívat v závěrečném sebrání řady využití hypnózy, o což ostatně autorce běželo; to je ale už i pojednání na pomezí odbornosti a vyprávění. Práce je celkově zčásti kompilací, zčásti výtahy, zčásti radostnou zvěstí o hypnóze (v poslední části a Úvodu). Má dobré stránky, ovšem více soustředění a úpravy by jí prospěly, určitě ohledně prostě vypisovaných výkladů.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Jak je to se vztahem Vaší práce a bakalářské práce Z. Láskové z r. 2012 o hypnóze?

Co tím míníte, když píšete dle Hoskovce na str. 29 (resp., co tím míní Hoskovec) že „podle Maerese dokonce už primitivní člověk před vývojem logického myšlení přijímal myšlenky sugestivně“? Proč „už“?

Píšete, že bychom měli využívat hypnózy natolik, jako třeba ošetření zubů. Jak byste chtěla zajistit, aby tím nedošlo k ještě většímu zneužívání a ovlivňování lidí, než se děje sugescemi reklam, masmédií a nakonec i webových stran a informací a sítí?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

Na pomezí „dobře“ až „nevyhověla“. Vzhledem ke kladům práce bych se spíše přiklonil k „dobře s výstrahou“; ale záleží i na kvalitě obhajoby.

Datum:

Podpis:

